

Rigsdagsmand, men jeg skal dog forsøge paa at udbringe Facitet. Sagen er nemlig ganske simpelt denne, at den ærede Rigsdagsmand glemmer, at under de 11 Rbd. ere de 5 Rbd. Remontepenge indbefattede, men Remontepenge udredes, som selve Ordet antyder, og som derhos udtrykkelig siges i Forordningen af 14de Septbr. 1774 § 28, til Hjælp til en ny Hæsts Anskaffelse, og medregnes derfor ikke som Godtgjørelse for Hestens oprindelige Anskaffelse; naar altsaa disse 5 Rbd. trækkes fra de 11 Rbd., udkommer der 6 Rbd., og 6 Gange 6 er ikke 66, men 36. Forvrigt have flere Talere troet paa en vis Maade at kunne tage til Indtægt, hvad der fra min og ligeledes fra Andres Side er blevet ytret om, at det ikke kan ansees som nogen Byrde eller i alt Fald ikke som nogen væsentlig Byrde, der efter Lovforslaget for Fremtiden skulde paahvile Udredningsdistricterne, idet de have villet finde en Modsigelse i, at vi ikke ganske have lagt den samme Betragtningssmaaade til Grund ved at udtale os om de hidtil bestaaende Forhold; men herved oversees, hvad jeg dog allerede i mit tidligere Foredrag antydede, at Lovforslaget i flere Retninger indeholder Bestemmelser, som væsentligt afvige fra de hidtil gjældende, idet navnlig Forslagets § 8 gaar ud paa, at der af Statskassen skal tilstaaes Udredningsdistricterne en aarlig Godtgjørelse af 24 Rbd. for hver Hest, saaledes at 12 Rbd. betragtes som Mars-Andeel af hvad Anskaffelsen af en ny Hest i sin Tid forudsættes at ville koste, og 12 Rbd. som Forløb for hele Maret, istedetfor at der hidtil kun har været udredt 12 Rbd. i det Hele, 5 Rbd. Remontepenge og 7 Rbd. for Hestens Underholdning; hvortil kommer den meget væsentlige Omstændighed, at det Antal Heste, som Districterne i Genhold til Lovforslagets § 3 ville have at udrede, skal efter § 6 leveres dem af Krigsbestyrelsen uden Betaling. Hvad Forholdet til Hartforns-Egaliseringsagen angaar, skal jeg ikke videre gaae ind herpaa, men skal kun i Anledning af nogle senere faldne Uttringer tillade mig den Bemærkning, at dog Ingen for Alvor vil kunne paastaae, at den her omhandlede Forpligtelse, som hidtil har paahvilet visse Hartfornsbrugere, skulde være

indbefattet under den ved Egalisationsloven tilstaaede Godtgjørelse, og Forpligtelsen til at stille Nytterhest paahviler derhos ikke saa Besiddere af de forhenværende saakaldte ufrivædgaardsjorder, som jo efter Egaliseringsloven ingen Andeel faae i Godtgjørelsessummen. Den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2det District (Tscherning) troede at kunne tilintetgjøre det Argument, jeg hentede fra Plac. af 6te Decbr. 1806, forsaavidt der tales om Afhændelse af Hestene fra Udrederne til kongelig Tjeneste, idet han fremhævede, at Danmark ikke var i Krig, dengang Placaten af 1806 emanerede; men her oversaae atter den ærede Rigsdagsmand noget ganske Væsentligt. Da jeg nemlig talte om Fortolkningen af § 30 i Frd. af 14de Septbr. 1774, gjorde jeg udtrykkeligt opmærksom paa, at der vistnok sigtedes til Krigstilfælde, men ikke blot til en allerede udbrudt Krig, men ogsaa til saadanne Forhold, som kunde lade en nær forestaaende Krig befrygte. Nu har den ærede Rigsdagsmand vistnok Ret i, at den Foranstaltning, der blev truffen i 1806, ikke havde Hensyn til den i 1807 udbrudte Krig med England; men vi vide Alle, at de europæiske Conjuncturer i 1806 vare saaledes, at der netop med Hensyn til Krigsforhold, som vare faretruende for Statens Sikkerhed, var Opfordring for Regeringen til i militair Henseende at træffe extraordinaire Foranstaltninger, saa at der just da var et Tilfælde tilstede af den Art, hvortil § 30 i Frd. af 1774 maa antages at sigte. Den brugte Argumentation fra Plac. af 1806 svækkes altsaa aldeles ikke ved det, der er blevet bemærket derimod fra den ærede Rigsdagsmands Side. En anden æret Rigsdagsmand, nemlig Rigsdagsmanden for Aalborg Amts 2den Valgkreds (Ingstrup) synes vel at have fundet Argumentet fra Plac. af 1806 slaaende, men han kunde kun ikke begribe, hvorledes man kunde kalde Udrederne Giere af Hestene, naar de vare pligtige at stille disse Heste til Statens Disposition. Jeg skal gjerne forklare ham dette; det ligger deri, at Giendomsretten her er forbunden med en særegen Indskrænkning eller Byrde, som grunder sig paa Statens Ret til at fordrø, at Hestene skulle leveres til militair Tjeneste for den Tid, i hvilken der ha-